

ŽIVOT FARNOSTÍ

občasník

pro farnosti

Valašské Meziříčí a Lešná

Z OBSAHU

Svědectví o duchovním povolání **4–5**

Slovo života na září **5–6**

Pouť do Medžugorje **8–9**

Kemp Postcresima 2023 **9**

Světové dny mládeže **14–18**

Pozvánka na koncert skupiny Učedníci **22**

*Jestli chceme, aby církevní škola byla opravdu i v budoucnosti tím,
čím být má, tedy církevním společenstvím - rodinou Božích dětí,
pak to musí být místo, kde lidé budou mít možnost se setkávat s živým Bohem.*

Arcibiskup Jan Graubner 1. září 2023 (foto Josef Knápek)

Děkování není nikdy dost

Možná to už vypadá jako klišé, když každé číslo Života farností začíná děkováním, a to především Pánu Bohu. Opravdu si myslím a věřím, že jsme prožili velké věci. Od nového školního roku sídlí ZŠ Salvátor v budově, kterou vlastní farnost. Trvalo pouhé 4 roky od chvíle, kdy byla budova zakoupena, do okamžiku, kdy byla slavnostně požehnána. Přijel mezi nás pražský arcibiskup a český primas Jan Graubner, slavnosti se zúčastnilo mnoho vzácných hostů. Události věnovala pozornost Česká televize, Televize NOE, Katolický týdeník a další sdělovací prostředky. Získali jsme důležitou dotaci, do rekonstrukce se zapojilo mnoho nadšených farníků. Velká byla finanční podpora farníků i farností celého děkanátu.

Určitě bude dobře, když v nás bude toto díkůvzdání a chvalo zpěv našemu Pánu stále v srdcích rezonovat. Sv. Terezie z Lisieux říkala, že když Bohu děkujeme za obdržené milosti, on už z nebe posílá další a další.

Samozřejmě, že to, co nás čeká, nebude jednoduché. Budova školy má své nesporné výhody (např. poloha), ale i nevýhody (např. nedostatek parkovacích míst, poměrně velký provoz v blízkosti školy). Také nás čekají další rekonstrukce (nová část budovy, která bude sloužit ke komerčním účelům) a opravy (např. střecha a fasáda). Proto je stále důležitá modlitba a finanční pomoc dobrodinců a v neposlední řadě trpělivost všech učitelů, pracovníků školy a těch, kteří opravy a rekonstrukce organizovali. Všichni táhneme za jeden provaz s vědomím, že se bez určitých kompromisů nemůžeme pohnout z místa. K tomu velmi pomáhá snaha vidět vše vždycky z té lepší stránky a skrze vděčnost nedovolit, aby do našich srdcí vstoupil neklid, žárlivost, sebelítost a jiné potvory. Celé dílo opět svěřujeme Panně Marii, sv. Josefu a sv. Terezii z Lisieux s prosbou, ať Bůh dokončí, co v naší farnosti započal.

Biřmování

I tady musíme jen děkovat a děkovat. Ve farnosti Valašské Meziříčí proběhlo biřmování už pátý rok za sebou. V minulosti to byl interval dvou až tří let. Díky častějšímu biřmování je i větší celkový počet biřmovanců. Navíc velkou nadějí, že většina z nich bude pokračovat i po biřmování ve skupinkách Postcresima (formace po biřmování). Tady chci poděkovat všem manželským párům (tzv. kmotrům), kteří jednotlivé skupinky vedou. Velkou zásluhu na tom, že v naší farnosti začal a pokračuje tento model Postcresima, má náš kaplan o. Slavo.

Brzy, dá-li Pán, začne další příprava na biřmování a křest dospělých. Moc prosím všechny farníky o modlitby k Duchu svatému za všechny, které Pán volá a povolá. Moc bych si přál, aby také po pěti letech od posledního biřmování začala příprava na biřmování ve farnosti Lešná. A tedy znovu prosím nejen farníky v Lešné, ale i ostatní čtenáře Života farností o modlitbu a hledání ztracených, kteří by přípravu mohli absolvovat. Pozvání budou všichni zájemci od 13 let, tzn. i žáci 8., 9., případně 7. třídy.

Zasvěcení farnosti milosrdné lásce Boží

Každoročně 1. října slavíme svátek svaté Terezie z Lisieux. V tomto roce vyvrcholí naše roční příprava na zasvěcení se Boží lásce podle příkladu a učení svaté Terezy. V neděli 1. října bude slavnostně požehnán v kostele obraz svaté Terezie, který bude přenesen 2. října do školy. Při ranní modlitbě se svěříme Boží lásce s celou školou. Obraz namalovala akademická sochařka Kristýna Vesková.

Modlitba, která následuje, může sloužit k tomu, aby se každý z nás co nejlépe na tuto farní slavnost připravil. Od neděle 24. září se můžeme až do soboty 30. září modlit tuto modlitbu, především každý sám za sebe. V neděli pak zazní modlitba, skrze kterou pozveme milosrdnou lásku do naší farnosti.

BOŽE, TY JSI LÁSKA!

*Láska nekonečná a věčná!
Láska všemohoucí a vševědoucí!
Láska milosrdná a uzdravující!*

*Tvá láska se touží rozdávat.
Tvá láska touží působit v našich duších
a tak nás učinit šťastnými.*

*Tvá láska touží probudit v našich srdcích odpověď lásky,
abychom tím, že budeme milovat, žili nyní i věčně.*

*Můj Bože, Tvé milosrdné lásce se svěřuji především
jako hříšník s důvěrou, že mi Tvá láska může odpustit,
že mě může očistit. Věřím, že mě Tvá láska může
vysvobodit ze všech špatných návyků a závislostí.
S důvěrou Ti také svěřuji, co jsem v minulosti pokazil
a zanedbal. Věřím, že to vše můžeš ve své lásce doplnit,
napravit a proměnit v požehnání jak pro mě, tak i pro mé bližní.*

*Můj Bože, stojím před Tebou jako slabý a nemocný člověk.
Dej mi milost, abych si stále více uvědomoval,
že bez Tebe a bez Tvé pomoci nemohu nic.
Svěřuji Ti svou slabost a bezmocnost.
Jestli chceš, jednej ve mně a skrze mě.
Jestli chceš, abych zůstal slabý, dej mi trpělivost a
pokorné vědomí, že nejsem lepší než jiní lidé.*

*Můj Bože, Ty znáš moji budoucnost, Ty víš, co je pro mě
dobré. Prosím Tě, ať si stále více uvědomuji, že jsi se mnou
a že mě Tvá láska neustále provází. Prosím Tě o milost,
abych nikdy nepochyboval o Tvé lásce. Dej mi milost,
abych Tvou lásku objevoval ve všech událostech mého života.
Dej mi milost, abych ve všech lidech stále více a lépe viděl Tebe.*

*Můj Bože, odevzdávám se Tvé milosrdné lásce v tomto
přítomném okamžiku se vším, co jsem a co mám.
Tvé milosrdné lásce odevzdávám také okamžik
své smrti a celou věčnost.*

*Prosím Tě, dej mi milost, abych toto zasvěcení
a sebedarování prožíval ve svém životě co nejčastěji
a co nejupřímněji.*

*Dej mi milost, abych se tuto modlitbu modlil a žil
podle ní s Marií, skrze Marii a v jejím Neposkvrněném Srdci.*

Blahoslavenství – duchovní rozměr školy a farnosti

Každoročně jsem postaven před nelehký úkol. Vytvořit jakýsi duchovní program pro nový školní rok naší ZŠ Salvátor. Tak jsme během předchozích let postupně probrali dary a ovoce Ducha svatého, deset Božích přikázání, české národní světky a další. V loňském školním roce jsme společně uvažovali o životě a učení sv. Terezie z Lisieux. Díky tomu jsme se připravovali na zasvěcení školy a farnosti Boží milosrdné lásce, které proběhne 1. a 2. října. V tomto duchu tedy ještě prožijeme první měsíc nového školního roku.

Přemýšlel jsem, čím začít školní rok, který jako škola prožíváme v nových prostorách po náročné rekonstrukci. Poprvé jsme zároveň ve svém. Máme budovu, která patří farnosti. Chtělo by to tedy nějaký nový začátek. V Bibli takovýchto začátků najdeme několik. Například samotný začátek Bible: Na počátku Bůh stvořil nebe a zemi (*Gn 1,1*). Podobně najdeme nový začátek v Novém zákoně. Je to Prolog evangelia sv. Jana: Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha (*Jan 1,1*). Ještě jeden začátek jsem našel: Začátek Ježíšova učení: Osmero blahoslavenství a Kázání na hoře.

V letošním školním roce si budeme tedy od října připomínat každý měsíc jedno blahoslavenství. Zároveň jsem vybral ke každému blahoslavenství postavu světce, který svým životem toto blahoslavenství ztvárnil. S těmito svatými nás v průběhu školního roku seznámí jednotlivé třídy. Zde je tedy seznam měsíců, blahoslavenství a svatých.

- 1. Říjen** – Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království – sv. František z Assisi.
- 2. Listopad** – Blahoslavení pláčící, neboť oni budou potěšeni – sv. Terezie Benedikta od Kříže (Edit Steinová).
- 3. Prosinec** – Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví – sv. Benedikt.
- 4. Leden** – Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni – sv. Jan Pavel II.
- 5. Únor** – Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství – sv. Matka Tereza z Kalkaty.
- 6. Březen** – Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha – sv. Marie Goretti, bl. Anka Kolesárová, bl. Karolina Kózka.
- 7. Duben** – Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny – sv. Jan XXIII.
- 8. Květen** – Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království – sv. Maxmilián Kolbe.
- 9. Červen** – rekapitulace, opakování.

Celý text osmera blahoslavenství je v páté kapitole evangelia sv. Matouše, verše 3–10.

Myslím si, že rozjímání o Blahoslavenstvích vhodně navazuje na učení sv. Terezie z Lisieux. Díky těmto veršům lépe pochopíme, kde je opravdové štěstí a proč je dobré zcela se zasvětit a svěřit milosrdné lásce Boží. Jako vhodnou literaturu doporučuji knihu, která nedávno vyšla a kterou napsal Jacques Philippe, která se jmenuje Štěstí, kde ho nečekáš. Jsem rád, že se tohoto duchovního rozměru pro školní rok může držet nejen škola, ale i celá naše farnost.

o. Pavel

Prosba o informace k osobě P. Albína Jaroslava Kvity SDS

Obracím se tímto na valašskomeziříčské farníky s prosbou o informace o tomto knězi.

Jaroslav Kvita se narodil 15. května 1915 v obci Rybí na Novojičínsku. V letech 1926–1932 studoval na gymnáziu ve Valašském Meziříčí a zároveň jako tzv. student-klerik pobýval v salvatoriánském juvenátu ve Valašském Meziříčí. Po ukončení šestého ročníku středoškolského studia vstoupil do noviciátu salvatoriánů, dostal řádové jméno Albín, prošel řeholní a kněžskou formací a 29. června 1938 byl v Paso-

vě vysvěcen na kněze. Dva měsíce působil v juvenátu ve Valašském Meziříčí a pak až do svého zatčení v roce 1950 v Brně-Husovicích. V roce 1955 byl propuštěn na svobodu a v červnu 1961 znovu zatčen a vyšetřován ve vazební věznici v Ostravě. Po necelých dvou měsících věznění byl jeho zdravotní stav tak kritický, že byl převezen do Nemocnice u sv. Anny v Brně, kde 10. září 1961 zemřel.

Vzhledem k snaze zpracovat ucelenější obrázek životního příběhu tohoto kněze-mučedníka obracím se na čtenáře tohoto farního časopisu s prosbou o poskytnutí vzpomínky, primičního obrázku nebo fotografie tohoto kněze, popř. jiných dokumentů na dobu působení salvatoriánů ve Valašském Meziříčí.

Dr. Jan Larisch
kontaktní e-mail: jlarisch@doo.cz

Svědectví o duchovním povolání

Rozhovor se sestrou Alenou Jindrovou

Nejdříve poprosím o krátké vlastní představení své osoby...

Pocházím z Valašského Meziříčí, kde žijí mí rodiče a starší sestra Jarka s rodinou. Doma jsem dostala základy víry a od dětství jsem měla možnost prožívat ji se svými vrstevníky, což pro mě mělo veliký význam. Po hotelové škole v Opavě a vysoké škole v Praze, kde jsem studovala němčinu, jsem v listopadu 1996 vstoupila do Společnosti sester Ježíšových. V současné době žiji v Olomouci, kde má naše Společnost své Centrum, a je mi svěřena služba představené.

Jaké (a odkud) byly první impulsy pro Tvé rozhodnutí začít se vážně zabývat myšlenkou na život zasvěcený Bohu?

První impulsy přicházely už na základní škole, bylo mi asi 13, 14 let. Pravděpodobně k tomu přispěla návštěva u křížových sester v Choryni, kam mě vzala moje sestra s její kamarádkou. A pak tu byl takový vnitřní hlas, který mi tuto cestu stále připomínal. Nebyl mi moc milý, ale nešlo ho přeslechnout. Po letech,

kdy jsem s těmito myšlenkami zápasila, jsem se po jedné pouti do Litmanové, kam jsme s farností jezdili, rozhodla, že půjdu do kláštera.

Potýkala ses s nepochopením či překážkami ze svého okolí?

Překážky jsem měla hlavně v sobě, s druhými jsem o tom moc nemluvila. Chtěla jsem se vdát a mít velkou rodinu. O. Pavel Stefan, za kterým jsem jako prvním se svým rozhodnutím přišla, mě vzal vážně a reagoval velmi věcně a prakticky. Přečetl mi o nabídce exercicií na rozlišování povolání, o kterých se zrovna tehdy psalo v Katolických novinách. To byl zjevný Boží prst v mém životě, protože exercicie nabízely právě sestry Ježíšovy... Nejvíce mě stálo říct to našim. Rodiče ale mívají jakýsi šestý smysl, a tak někdy tuší i to, co si dítě myslí, že je velké tajemství. Nebylo to pro ně snadné, ale nebránili mi.

Jak jsi prožila léta formace – přípravy před složením slibů? Případně – jakými etapami své duchovní a řeholní cesty jsi už prošla?

V druhém roce noviciátu jsem začala působit v komunitě v Hradci Králové, kde jsem učila na biskupském gymnáziu němčinu. Tam jsem byla deset let. V tom čase jsem se připravovala na první sliby a pak i na sliby věčné, které jsem skládala v roce 2004. Měly jsme společné formační týdny (připravovalo se nás pět), kde jsme se v rámci našeho společenství zabývaly různými tématy řeholního života (sliby, společný život, apoštolát atd.). Tato příprava je velmi důležitá. Souběžně s ní nás pak formuje život sám, protože ho vede Bůh. On nás nechává vstupovat do situací, které nás utvářejí, uvádějí do reality ohledně nás samých, přibližují k Němu... Nutně ale potřebujeme někoho, kdo nás doprovází. Takovým pomocníkem je mi dodneška jedna sestra naší Společnosti.

Jaké jsou hlavní pilíře a charakteristiky spirituality vašeho společenství?

Naše společenství založil jezuita P. Robert Kunert (†2019), a tak i my čerpáme ze spirituality sv. Ignáce z Loyoly. Žijeme v malých komunitách (3–5 sester) a pracujeme „ve světě“, tzn. v různých zaměstnáních. Tam se snažíme setkávat s Bohem, podle Ignáce „hledat Boha ve všech věcech“, a současně takto Boha do tohoto světa přinášet – službou druhým, blízkostí, porozuměním... Naším specifickým posláním je starost o duchovní povolání. Nejprve jde o to věrně žít to své a pak modlitbou, obětí a konkrétním doprovázením pomáhat těm, kdo svou cestu hledají, a vyprošovat věrnost těm, kteří se na cestu kněžství a zasvěceného života už vydali.

Jaký máš vztah k autoritám v duchovní oblasti – představení, hierarchie, nositelé charismat?

V tomto ohledu nám náš zakladatel předal to, co je typické pro sv. Ignáce, a co se dnes myslím bohužel vytrácí. Je to úcta k představeným, která se zakládá ne na tom, že by byli jako lidé něco víc a neomylní, ale na víře, že jsou nám dáni Bohem, a budu-li je poslouchat, Bůh mě povede skrze ně. Nechám-li si nabourat tuto víru, stávám se normou pravdy já sám. A to se člověk brzy ocitá na šikmé ploše...

Každý člověk se čas od času cítí ve své práci/službě vyčerpaný, někdy i nedoceněný a nepochopený. Je u Tebe nějaká cesta, způsob, jak se s tím vyrovnávat?

Udělala jsem letos cennou zkušenost, když jsem měla covid (lehký) a byla v izolaci. Uvědomila jsem si, jak blahodárný je čas ticha. Dává možnost, aby vyplulo na povrch to, co se děje v nitru. Tyto chvíle jsou i v modlitbě, kdy se člověk opravdu zastaví. Nám se ale může stát, že ani v modlitbě se naše nitro nezastaví. Co mi dny covidového ticha přinesly? Poznání, kde mi chybí vnitřní svoboda, která mi pomůže moudře rozlišit, co mám

a nemám dělat. Můžu věci dělat proto, aby druhí byli spokojeni, ale Bůh je po mně nechce. A tak běžím, běžím a pak můžu být opravdu vyčerpaná a všeho je najednou moc, ale zakopaný pes není u těch druhých ani v nepříznivých okolnostech. Pro mě jsou tedy lékem chvíle zastavení a ticha a pak rozhovor, rada druhého, kterého mi Bůh dává jako spoluputujícího na cestu.

Jakou vidíš perspektivu a roli (další vývoj) vašeho řeholního společenství v současném světě?

Myslím, že to je Boží věc, co má naše společenství přinášet, jak se má rozvíjet. Jde o to, aby dnes žila každá z nás na svém místě poctivě to, co máme žít. Co bude zítra, je v rukou Božích.

Myslíš, že u nás může dojít v dohledné době k pozitivnímu obratu ve smyslu zvýšení zájmu mladých lidí o zasvěcený život a čím případně tento zájem podpořit?

Věřím, že Bůh se i dnes dotýká srdcí mladých lidí, a možná také oni potřebují prostor ticha, aby mohli Jeho slovo nechat v sobě zaznít a odpovědět. Určitě potřebují povzbuzení a trpělivé doprovázení ve svém hledání. Svůj život žiji s vírou, že Bůh slyší naši prosbu o nová povolání. Ne kvůli nám, aby nás bylo víc, ale kvůli Jeho království. Aby nechyběli pastýři a ti, kteří budou svým životem ukazovat, že pro Boha se vyplatí dát všechno.

(otázky položil Václav Dřímál)

Slovo života na září 2023

„Každý den tě budu velebit a chválit tvé jméno po všechny věky.“ (Ž 145,2) ¹

Úryvek z Písma, který je nám tento měsíc předložen jako pomoc na naší cestě, je modlitbou. Je to verš ze 145. žalmu. Žalmy jsou skladby, v nichž se odráží osobní

i společná náboženská zkušenost izraelského lidu na jeho cestě dějinami a v různých úskalích jeho existence. Modlitba ve formě poezie stoupá k Hospodinu jako nářek, prosba, díkyvdání a chvála. V tomto vzdechu je obsažena veškerá rozmanitost pocitů a postojů, jimiž člověk vyjadřuje svůj život a svůj vztah k živému Bohu.

Základním tématem žalmu 145 je Boží královský majestát. Žalmista na základě své osobní zkušenosti opěvuje Boží velikost: „Veliký je Hospodin a veškeré chvály hodný“ (verš 3), velebí jeho dobrotu a univerzálnost jeho lásky: „Dobrotivý je Hospodin ke všem a soucit má se všemi svými tvory“ (verš 9), uznává jeho věrnost: „Věrný je Hospodin ve všech svých slibech“ (verš 13b), a dokonce jde tak daleko, že do svého kosmického zpěvu zapojuje každou živou bytost: „Vše, co žije, ať velebí jeho svaté jméno po všechny věky!“ (verš 21).

„Každý den tě budu velebit a chválit tvé jméno po všechny věky.“

Moderní člověk se však někdy cítí ztracen a má dojem, že je ponechán sám sobě. Obává se, že jeho dny ovládá náhoda a že jde o sled událostí, které postrádají smysl a cíl.

Následující žalm přináší povzbudivé hlásání naděje: „Bůh je Stvořitel nebe i země, věrně dodržuje smlouvu, která ho váže k jeho lidu, dopomáhá k právu utiskovaným, dává chléb, kte-

rý posiluje hladové, a osvobozuje vězně. On otevírá oči slepým, pozvedá toho, kdo upadl, miluje spravedlivé, ochraňuje ty, kdo jsou bez domova, ujímá se sirotka i vdovy. (...)“¹

„Každý den tě budu velebit a chválit tvé jméno po všechny věky.“

Toto slovo nás především vybízí, abychom pečovali o svůj osobní vztah s Bohem tím, že bezvýhradně přijmeme jeho lásku a milosrdenství a předstoupíme před tajemství, abychom naslouchali jeho hlasu. V tom spočívá základ každé modlitby. Protože však tato láska není nikdy oddělena od lásky k bližnímu, pak jestliže napodobíme Boha Otce v konkrétní lásce ke každému bratru a sestře, zvláště k těm nejposlednějším, odstrčeným, nejosamělejším, budeme denně vnímat jeho přítomnost v našem životě. Chiara Lubichová, když byla pozvána, aby vyprávěla o své křesťanské zkušenosti na jednom shromáždění buddhistů, ji shrnula takto: „... jádro mé zkušenosti je v tomto: čím více milujeme člověka, tím více nacházíme Boha. Čím více nacházíme Boha, tím více milujeme člověka.“²

„Každý den tě budu velebit a chválit tvé jméno po všechny věky.“

Existuje však i jiný způsob, jak Boha najít. V posledních desetiletích si lidstvo nově uvědomilo ekologický problém. Hnací silou této změny jsou zejména mladí lidé, kteří navrhuji střízlivější životní styl s přehodnocením modelů rozvoje, angažují

se za právo všech obyvatel planety na čistou vodu, potraviny a vzduch a hledají alternativní zdroje energie. Lidé tak mohou nejen obnovit svůj vztah k přírodě, ale také chválit Boha, protože s úžasem objevují jeho něhu vůči všemu stvoření.

To je zkušenost Venanta M., který se jako dítě v rodném Burundi probouzel za svítání za zpěvu ptáků a chodil desítky kilometrů lesem do školy. Cítil se v naprostém souladu se stromy, zvířaty, potoky, kopci a svými spolužáky. Vnímal přírodu na dosah ruky, ba dokonce se cítil být živou součástí ekosystému, v němž jsou tvorové a Stvořitel v naprosté harmonii. Toto vědomí se pro něj stávalo chválou, ne však chválou jednoho okamžiku, ale celého dne.

Někdo by se mohl zeptat: a co v našich městech? „V našich betonových velkoměstech, vybudovaných lidskou rukou, uprostřed ruchu světa je příroda zachráněna jen málokde. A přece, chceme-li, stačí kousek modré oblohy, který se mihne mezi vrcholky mrakodrapů, aby nám připomněl Boha. Stačí paprsek slunce, který pronikne i mezi věžeňské mříže, stačí květina, louka, dětská tvář...“³

Augusto Parody Reyes a tým Slova života

¹ Jan Pavel II., Generální audience, 2. července 2003, komentář k Žalmu 146(145).

² M. Vandeleeene, *Io, il fratello, Dio nel pensiero di Chiara Lubich*, Città Nuova, Roma 1999, str. 252.

³ Ch. Lubichová, *Conversazioni*, in collegamento telefonico, a cura di Michel Vandeleeene (Opere di Chiara Lubich 8.1; Città Nuova, Roma 2019), str. 340.

Děkujeme každý den Bohu, že nám pomáhá mít všechny rád.

“Po všechny dny ti chci dobrořečit a tvé jméno chválit navěky a navždy.” (Ž 145,2).

(Z liturgie 25. neděle v mezidobí)

V Bibli je mnoho modliteb chval: Izraelský lid měl spoustu důvodů, aby děkoval Bohu, protože mu pomáhal v mnoha těžkostech. Když pak Ježíš přišel na Zem, dal nám ještě více poznat, jak veliká je Boží láska.

Jednou vyprávěl o člověku, který měl vinici a celý den sháněl a přijímal dělníky na práci. Někteří pracovali od rána, někteří od odpoledne a někteří jen pár hodin před večerem. Ten majitel ale slíbil všem stejný plat.

A tak večer po práci všichni dostali zapláceno 1 stříbrnou mincí. Ti, kteří pracovali nejdéle, si stěžovali majiteli, ale on jim odpověděl: “Proč závidíte? Zaplatil jsem vám to, co jsem slíbil a mohu dát to stejně i těm posledním!” Z toho vidíme, jak moc Bůh miluje své děti!

Maurice z Madagaskaru nám vypráví: Rád se ve škole dělím se svými spolužáky o to, co mám. Zato Filip je velmi sobecký a nikdy nikomu nic nedá. Jednou jsem psal na svou tabulku a všiml jsem si, že mi už skoro došla křída.

Poprosil jsem o jednu Filipa, který jich měl hodně, ale nedal mi ji. Moc jsem se na něj zlobil. Druhý den jsem si o přestávce koupil dobrou svačinu za peníze, které mi dala maminka. Filip přišel a požádal mě o kousek.

Hned jsem si v srdci řekl: “Ne!” a pokračoval jsem v jídle. Ale on čekal. Vzpoměl jsem si, že chci žít jako Ježíš, který miloval všechny, i ty, kteří ještě neumějí milovat, a daroval jsem mu velký kus! Od toho dne se i on se mnou začal dělit o své věci.

V pátek 29. září 2023 uplyne 100 let od úmrtí arcibiskupa Antonína Cyrila Stojana.

Na Velehradě proběhnou oslavy tohoto výročí ve dnech 29. 9. – 1. 10. 2023.

(Program najdete na webu naší farnosti farnost-valmez.cz)

1923–2023

Antonín Cyril Stojan

mecenáš

politik

orátor

kazatel

těšitel

věrozvěst

parlamentář

STOJAN

autorita

DISKUTÉR

budovatel

smiřovatel

otec věřících

syn Moravy

člověk dobré mysli a vřelého srdce

vlastenec

zakladatel

moderátor

pisatel

prosebník

vizionář

učitel

Služebník Boží

milovník hudby a zpěvu

pastýř

skromný člověk

apoštol dialogu

vlastenec

ARCIBISKUP

buditel

muž víry

přímluvce

správce

influencer

www.velehrad.eu

Pouť do Medžugorje na 34. světový modlitební festival

Ve dnech od 26. 7. – 30. 7. 2023 se mladí lidé z naší farnosti a okolí zúčastnili duchovní obnovy ve svatyni KRÁLOVNY MÍRU v Medžugorje. I pro nás je téměř neuvěřitelné, že z naší farnosti jezdíme na toto mezinárodní modlitební setkání nepřetržitě již 20 let a vidíme, že Bůh stále zve k tomu, abychom v čase prázdnin mohli odpočívat a zároveň se sytit duchovním pokrmem v Jeho přítomnosti. Modlitebního festivalu se letos zúčastnilo cca 60 tisíc poutníků ze 70 zemí světa a tématem letošního setkání bylo slovo z Matoušova evangelia: „Hle, má Matka a moji bratři.“ (Mt 12,49) Také na letošní pouti jsme měli duchovní doprovod, tentokrát otce Pavla Vágnera, bývalého kaplana z naší farnosti, momentálně působícího v Kvasicích na Kroměřížsku. Děkuji Ti, Pavle, za Tvé duchovní doprovázení, vlídné slovo a ochotu nám naslouchat. 😊

Na úvod setkání tlumočil apoštolský vizitátor arcibiskup Mons. Aldo Cavalli srdečný pozdrav a požehnání všem přítomným od papeže Františka. To, co jsme prožili během těchto několika dní, se snad ani nedá slovy vyjádřit. Katecheze a svědectví, které zazněly, byly velkým povzbuzením, že Bůh koná zázraky obrácení v životech mnoha lidí, a naše srdce zahořela poznáním, že Bůh je SVĚTLEM A JISTOTOU v temnotě doby, kterou prožíváme. Mohli jsme znovu objevovat bohatství církve. Skrze SVÁTOST SMÍŘENÍ, EUCHARISTII, ADORACI, MODLITBU RŮŽENCE A PŮST jsme byli doslova očišťováni a uzdravováni. Vyvrcholením programu každého dne byla mše svatá, kterou jsme slavili s přítomným apoštolským vizitátorem, biskupy a kněžími, kterých denně koncelebrovalo téměř 600. Denně

v okolí kostela stály zástupy lidí, čekající na sv. smíření a nám se opět potvrdilo to, že Medžugorje je zповědnicí světa.

Děkuji Ti, můj Pane, za každého jednoho poutníka, který přijal pozvání na toto milostiplné místo.

Děkuji Ti za každý dotek Tvé uzdravující lásky...

Děkuji Ti, Maria, Královno míru a pokoje, že svojí mateřskou láskou nás doprovází k Ježíši.

Na konci festivalu jsme dostali požehnání od všech přítomných biskupů a kněží a byli jsme posláni, abychom po návratu všem lidem svědčili o všem, co jsme zažili.

Přijměte tímto pozvání na adoraci na 1. pátek měsíce října – 6. 10. po večerní mši svaté, kde v hudebním doprovodu zazní mnohé písně z medžugorských adorací. Rádi vám, farníkům, tímto zprostředkujeme hlubokou duchovní atmosféru MEDJUGORJE.

Jindra a Evča Vránovi

Pokoj.

Asi nejsem jediná, která, když uslyší tohle krásné slovo, tak se mu vybaví Panna Maria. Pro mě je to ale také pocit, který zažívám, když navštěvuji jedno z jejích krásných míst, a tím myslím Medžugorii.

Mladifest v Medžugorii je pro mě z mnoha důvodů velmi silným zážitkem, který zažívám skoro každé prázdniny od svých 14 let. Určitě si mnoho z lidí představí jen samé modlení a klečení a modlení..., ale není tomu tak. Tato pouť je skvělým nástrojem

pro vytváření společenství mladých lidí, kteří společně sdílí čas na tomto festivalu. Společně se modlí, společně se postí. Tan-
cem a zpěvem chválí Pána. Společně odpočívají u moře nebo hrají mezinárodní fotbal. 😊 Společně sdílí nadšení z toho, kde jsou, s kým jsou, a také co prožívají s Bohem a Pannou Marií. Chtěla bych se s vámi podělit o slova, která jsem slyšela na Mladifestu a která mě provázejí i nadále v každodenním životě. Slyšela jsem, že je důležité mít Ježíše a Pannu Marii ve svém životě. Každé ráno si můžeme zvolit je následovat. Každý den jim být nablízku. Vyberme si Ježíše, protože On navždy zůstane. Protože s Ním bude všechno mnohem jednodušší, lehčí a krásnější.

Děkuji Jindráčovi Vránovi za to, že každý rok umožňuje lidem poznávat tohle místo a Pannu Marii. Umožňuje nám být blíže Bohu a budovat s ním vztah na tomto místě. A proto bych také chtěla pozvat další mladé z naší farnosti, protože tento zážitek si nemůžeme nechat jen pro sebe.

Jana Žilinská

Kemp Postcresima 2023

O letošních prázdninách proběhl již 4. ročník tohoto kempu, kterého se účastní mladí z farnosti, kteří se připravují na přijetí svátosti biřmování i ti, kdo pokračují v rámci Postcresima i po biřmování a využívají této možnosti, blíže poznat Boha a učit se vidět Jeho stopy ve svých životech. A právě tento kemp na konci každého ročníku nabízí možnost intenzivněji prožít těchto necelých 5 dnů s ostatními mladými ze všech čtyř ročníků, které ve farnosti běží. Tyto dny jsou naplněny nejen modlitbou, ale hlavně také hrami, soutěžemi a nádhernými svědectvími kmotrů, kněží a manželských párů, kteří jsou ochotni se podělit o svůj život. Kromě toho jsme také prožili noční

pochod s růžencem a eucharistií slavenou při východu slunce. Letos nám Bůh dopřál opravdu nádherné počasí. Každý z účastníků si pak mohl vyzvednout svůj poklad. Tento poklad je ukryt v knize, které říkáme Bible. Věřím, že každý z nich svůj poklad našel. A pokud ne, tak další léto bude další příležitost. Poslední večer patřil mladým a jejich zkušenostem. Některé byly opravdu hodně silné, až člověku vhněly slzy do očí, a to si myslím, že jsem tvrdák. Jsem také moc rád, že rodiče podporují své děti anebo i naopak, že vyjdou vstříc a pošlou své děti, které mají zájem se kempu zúčastnit. Už se těšíme na další ročník.

Hynek Vančura

ZŠ Salvátor

NOVÝ ŠKOLNÍ ROK – NOVÁ BUDOVA PRO ZŠ SALVÁTOR Takto si budeme navždy pamatovat školní rok 2023/2024.

Na začátku školního roku, který pro naši školu tolik znamená, bych chtěl především poděkovat.

Děkuji všem, kteří se na rekonstrukci školy podíleli, zejména Arcibiskupství olomouckému, za duchovní i materiální podporu během rekonstrukce. Děkuji zástupcům města za podporu, pomoc a vstřícnost při odstraňování boletického panelu na budově. Velké díky stavební firmě Navláčil a všem subdodavatelům, kteří celou rekonstrukci prováděli, stavbyvedoucímu panu Minarčíkovi za skvělou spolupráci, vstřícnost i trpělivost při řešení mnoha problémů, panu inženýru Trlicovi a jeho paní za profesionální a odborný technický dozor při stavbě. Moc děkuji také paní inženýrce architektce Aleně Carbolové za citlivé a moderní ztvárnění vizuální podoby jak vnějších, tak i vnitřních částí celé budovy školy. Díky Regionální rozvojové agentuře východní Moravy ve Zlíně, bez jejich pomoci bychom na dotaci pro rekonstrukci nedosáhli, firmě KDZ Vizovice za snahu o co nejrychlejší dodání nábytku. Obzvlášť chci moc podělovat panu Janu Peroutkovi za odborné vedení, pomoc a rady při budování výdejny jídla pro školu. Děkuji firmě SWHG za projekční práce, kompletní výměnu rozvodů vody, topení i vzduchotechniku a firmě Walelektro ze rekonstrukci elektrorozvodů. Děkuji všem sponzorům, zejména nadaci Teo Via, která nám poskytla finance na překlenutí doby, než budeme moci využít peníze ze získané dotace, díky KDU-ČSL, která pomohla při získání budovy od Kraje i televizi Noe za pomoc při získávání příspěvků na rekonstrukci vysíláním Benefičního koncertu. Díky všem rodičům, farníkům, absolventům i žákům školy za obětavé brigády, za finanční dary. Největší poděkování nás všech ale patří našemu Bohu. Jak se říká – bez Božího požehnání, marné lidské namáhání a mohu říci, že tu Boží podporu a požehnání jsme zakoušeli velmi často.

Hynek Mikušek, ředitel školy

Příprava nového školního roku aneb Tři začátky pro učitele

Každý rok nastupují pedagogové na přípravu nového školního roku o týden dříve než žáci. Chystají si třídy, pomůcky, kabinety... U nás nastupovali učitelé ještě dříve. Ve středu 23. 8. se v 8:00 sešli všichni zaměstnanci u nové školy „vyzbrojení“ kbelíky, smetáky, lopatkami, některé učitelky si přinesly speciální vysavače na okna. Čekala je totiž úklidová brigáda. A takto to potom

pokračovalo i další následující dny do 1. září. Po každé uplynulé hodině bylo vidět kus práce a posun ve finálních přípravách nových prostor. A když se pak do umytých tříd naskládaly nové lavice a s podlahou barevně ladící židle, vše vypadalo krásně jako z propagačního katalogu 😊. V pauzách mezi pracemi se učitelé scházeli k poradám, aby nejen ty viditelné věci, ale i ty „papírové“, byly na 4. 9. připraveny.

Den D pro naši školu – 1. 9. 2023

První zářijový den obvykle začíná školní výuka po letních prázdninách, ale jakou náhodou tomu letos tak není. Oficiální začátek školního roku 2023/2024 je až v pondělí 4. 9. Jak krásně se nám tato okolnost hodí! I když ještě zdaleka nebyla rekonstrukce budovy na ulici Komenského ani u konce, již se stanovilo, že symbolicky právě 1. září bude slavnostně otevřena zrekonstruovaná (dále řekněme nová) budova pro naši školu. A pak už jsme jen doufali a modlili se a taky věřili, že to vyjde, že se stihne alespoň to, co je pro zahájení výuky nezbytné. O tom, co se všechno v budově udělalo, uskutečnilo, co mělo být nebo naopak nemělo, co bylo jinak, než se plánovalo, co se zpozdlilo, o tom by mohli mluvit všichni ti, kteří na stavbě trávili většinu svého pracovního nebo i volného času. Shodli by se nakonec na tom, že zkrátka bez Božího požehnání by tohle dílo nemělo šanci... A tak s vděčností jsme se v pátek 1. 9. odpoledne sešli společně na mši svaté, na kterou byl pozván arcibiskup Jan Graubner, abychom Bohu za všechno děkovali. Pozvání přijali také zástupci politického života, zástupci zřizovatele, vedení města Valašské Meziříčí, zástupci stavební firmy, ředitelé jiných církevních škol a další hosté. Otec arcibiskup v promluvě hovořil mimo jiné o tom, že mít nový dům je krásné, ale teprve to, jak se v tom domě žije, jaké vztahy tam panují, je to hlavní... Po mši svaté s krátkými proslovky vystoupili: ředitel školy Hynek Mikušek

šek, za školskou a farní radu a spolek Šance pro naše děti Miloš Skýpala a Ladislav Denk. Všichni se podělili o ty nejsilnější momenty z rekonstrukce a děkovali mnoha lidem za různé podoby podpory. Nakonec otec Pavel Stefan předal neaktivnějšímu členům spolku Šance, kteří téměř po tři roky obětovali většinu svého času a vlastní energie rekonstrukci školy, Pamětní stříbrnou minci vydanou k 75. výročí jmenování Josefa Karla Matochy olomouckým arcibiskupem. Zdůraznil, že v neposlední řadě patří obrovský dík jejich manželkám a rodinám. Potom se všichni přesunuli k nové škole. Otec arcibiskup pronesl modlitbu a školu požehnal. Spolu s ředitelem a o. Pavlem přestříhli (sledování stovkami přítomných i kamerou televize Noe) slavnostní pásku. Následoval přípitek a potom se všichni vydali do horních patér na prohlídku školy. A než si prostory prošli všichni zájemci, byla za okny už téměř tma... Přátelská pohoda pokračovala také u pohoštění, které připravila firma pana Peroutky.

Slavnostní zahájení školního roku 2023/2024 v nových prostorách

Nebude již významnějšího dne pro naše žáky než 4. září 2023. Poprvé mohou zasednout do úplně nových lavic v úplně nových prostorách. Všichni se na to těšili a někteří si chtěli již časné zrána přijít do třídy „chytout“ nějaké dobré místo 😊. Začali jsme, jako každoročně, školní rok s Pánem mší svatou. (O zachycení těchto slavnostních okamžiků projevila zájem taky Česká televize s redaktorem Josefem Kvasničkou.) Při mši svaté otec Pavel krásně mluvil o vztazích mezi žáky, mezi žáky a učiteli, rodiči a učiteli, o Duchu Svatém, o tom, jak každý z nás může zlu zabránit, aby mezi nás v nové škole vstupovalo... Po mši svaté pan ředitel krátce přivítal nové kolegy a taky nové žáky ve vyšších ročnících a pak přišel slavnostní okamžik pro naše prvňáčky! Byli představeni všem přítomným spolu se svými patrony ze VI.

třídy. Ti jim přišpendlili vizitku a předali dárek, který pro ně již v červnu připravili. Nakonec se společně vyfotografovali. Do školy to teď máme z kostela mnohem blíž, a tak byl přesun rychlý a bezproblémový. Děti se odebraly do tříd se svými třídními učiteli. Prvňáčky doprovázeli rodiče, aby byli s nimi při tom, jak je do třídy uvítá také jejich třídní paní učitelka. Paní učitelka předala žákům pamětní list a placku „Vzhůru do 1. třídy“. Tu mohou všichni hrdě nosit připevněnou na bundě, aktovce nebo školním batohu. Pan ředitel v té chvíli poskytoval rozhovor České televizi. Dokonce byl svým vstupem zařazen přímo do živého

vysílání Studia 6 v 9:33 na ČT24. Po něm měla možnost odpovídat na otázky také paní učitelka Veronika Masopustová. Tato reportáž i záběry ze mše svaté byly večer 4. 9. v pořadí Události v regionech Brno. Na dnešní den nezapomeneme.

Nové kolegyně

Od září patří k našemu učitelskému kolektivu dvě nové paní učitelky. V 5. ročníku bude třídní učitelkou Mgr. Lenka Potěšilová a na II. stupni bude učit matematiku a chemii paní učitelka Mgr. Petra Biskupová. Obě se v krátkém medailonku představí v příštím čísle ŽF. Ve výdejně jídel nás obslouží paní Zdeňka Štefunková a paní Zdeňka Perutková.

První školní dny

Všichni se musíme nejprve naučit pohybovat po škole, seznámit se s tím, co kde máme, kdo bude kdy ve které třídě, kde je ředitelna, kancelář... Máme více schodů, větší chodby, krásné sociálky, máme výdejnu obědů a jídelnu. Ta je sice malá, ale moc pěkná. Taký máme poprvé šatní skříňku pro každého žáka. Budeme moci chodit do tělocvičny přímo v budově, to je obrovská výhoda a mnozí žáci to ještě nezažili, že mohou do tělocvičny v prezůvkách... Myslím, že děti tyto změny brzy přijaly za své... Ne všechen nábytek je již na svém místě a ještě do konce září bude přivážen – skříně do tříd, stoly do PC učebny a vybavení do žákovské knihovny. Na hodiny do odborných pracoven, jazykových tříd a počítačové učebny se budou žáci přemísťovat, a tak od začátku trénujeme o přestávkách stěhování. Protože obědy do výdejny dovážíme ze ZŠ Masarykova, museli jsme přijmout fakt, že s rekonstrukcí vlastní kuchyně nebyli ještě hotovi tak, aby děti mohly mít obědy hned od prvního školního dne. Od 11. září se již zájemci z řad žáků a zaměstnanců mohou najít v naší jídelně. Porce máme velké a moc nám chutná. I když si nevybíráme z více jídel, jsme zatím velmi spokojeni.

Magda Krupová

Prvňáčci a druháčci na Medovém dni

Prvňáčci mají úspěšně za sebou první školní dny. Poslední den prvního týdne si zpestřili návštěvou Medového dne, který se konal na nádvoří zámku Žerotínů. Dozvěděli se spoustu zajímavostí ze života včel, měli možnost ochutnat různé vzorky medu a také si zasoutěžili. Za odměnu dostali balóčky a posílnění ochutnávkou moštu odcházeli do školy.

Kateřina Janýšková

Také děti ze II. třídy se i letos dozvěděly spoustu zajímavostí o chovu včel, zasoutěžily si při krmení včelích larviček, prohlédly si stánky, ochutnaly různé druhy medu i čerstvě vyliovaný jablečný mošt. Druháčci byli moc šikovní a už z loňského roku si pamatovali mnoho informací o včelách, které si snad letos ještě rozšířili.

Petra Mikešová

Úspěch Radima Pospíšila

V loňském školním roce vyhlásilo Ministerstvo vnitra ČR již 20. ročník celostátní soutěže SVĚT OČIMA DĚTÍ. Hlavním cílem soutěže je zvýšit obecné povědomí žáků v oblasti primární prevence rizikového chování prostřednictvím tvůrčí činnosti. Vítězná díla vybírala hodnotící komise z 4 587 děl různých kategorií. V závěru minulého školního roku jsme se dozvěděli skvělou zprávu, že jeden z žáků naší školy byl pozván, aby si v září přímo v Praze převzal ocenění. A tak se Radim Pospíšil, nyní již žák 9. ročníku, vydal 8. září 2023 do Prahy, aby si cenu převzal. A nepřivezl nic menšího než 1. MÍSTO ve 3. kategorii.

Radim uspěl s komiksem, který se věnoval problematice phishingu. Radimovi děkujeme za vynikající reprezentaci školy.

Anežka Zgabajová

Školní klub na dopravním hřišti

Začátek letošního školního roku je rychlý. Sotva jsme se pořádně naučili orientovat v naší nové školní budově a už je tu první mimořádná akce se školním klubem – dopravní hřiště a hned další den nás čekala školní pouť. Stále se děje něco zajímavého i mimo běžnou výuku. Dnes „klubíci“, jak si děti ze školního klubu říkají, odolávali částečné nepřízni počasí na dopravním hřišti. Dvakrát museli na chvíli rychle zaparkovat a opustit své stroje a schovat se před přeháňkou. Zvládli to však velmi dobře a už za chvíli se opět po hřišti vesele proháněli jako policisté a zloději (při jedné z vynucených deštových přestávek si děti stihly vymyslet tuto hru a rozdat role). Pravda, někteří ještě budeme muset dopilovat dodržování některých pravidel silničního provozu, ale to jistě zvládneme, zvláště když čtvrtáci budou na dopravní hřiště v rámci vyučování chodit opakovaně a školní klub plánuje také ještě jednu návštěvu ve 2. pololetí.

Anna Hříbková

Školní pouť – Den církevních škol

V sobotu, na svátek sv. Ludmily, si připomínáme Den církevního školství. Tradičně konáme pouť v blízkém či vzdálenějším okolí spojenou s návštěvou kostela a mší svatou. Letos jsme putovali pěšky, a to v pátek 15. 9. Cílem byla kaple Nanebevzetí Panny Marie v Poličné. Děti přišly ráno do školy, ještě pobýly chvíli ve třídách a s paní učitelkou si také připomněly sv. Ludmilu, patronku církevních škol. Před půl devátou se pak všichni vydali směr Poličná. V 9:15 sloužil o. Pavel mši svatou. Po mši jsme si udělali společnou fotku, posvětili jsme a potom se třídy rozdělily podle patronátu a strávily společně čas před návratem do školy. Děkujeme moc paní Pobořilové z Poličné, která pro nás kapličku připravila, čekala tam na nás a zajistila od obce zapůjčení laviček, aby si téměř všichni mohli pohodlně sednout.

Poděkování

Chtěla bych touto cestou velmi poděkovat našemu panu školníkovi Ladislavu Sulovskému za nekončící práci nad náplň jeho povinností, za mnohé stěhování, tahání těžkých věcí, za snahu udělat hned všechno, o co ho někdo požádá: opravit, vyměnit, přivrtat, přišroubovat, vystěhovat, přinést, odvézt, koupit, zalépit, zatmelit..., a tak to bylo vždy, co ho na škole pamatuju! Za všechny přesčasy, které mu nebudeme schopni ani nahradit. A nejvíce si zakusil s převážením obědů. Moc si toho všeho vážím a moc mu děkuji. Poslední měsíc před odchodem do důchodu jsme mu tedy opravdu neulehčili. Pane Sulovský, DÍKY! (K tomu se připojují všichni mí kolegové.)

Magda Krupová

Pout' ZŠ Salvátor ke kapli v Poličné – pátek 15. září 2023

Světové dny mládeže v Lisabonu

Na začátku srpna se v Portugalsku konaly Světové dny mládeže. Mladí lidé z celého světa se sjeli do Lisabonu, aby se tu setkali s papežem Františkem.

23. března 1986 při mši svaté k prvnímu oficiálnímu Světovému dni mládeže papež Wojtyła mimo jiné řekl: „Den mládeže znamená právě toto: jít vstříc Bohu, který vstoupil do dějin člověka velikonočním tajemstvím Ježíše Krista. Nenávratně do něj vstoupil. Nejprve se chce setkat s vámi mladými. A každému z nich chce říct: ‚Pojďte za mnou. Následuj mě. Já jsem Cesta, Pravda, Život.‘“

Tato slova Jana Pavla II. byla také středem SDM v Lisabonu, kterého se také zúčastnila skupina z Valmezu z naší farnosti.

Věřím, že duch je vždy stejný. I záměr zůstal původní, pravý. Není náhodou, že téměř o čtyřicet let později se při setkání s papežem během vigilie vrátilo slovo „Následuj mě“. Metody se změnily, protože tentokrát jsme viděli „Follow me“ napsané drony létajícími za jevištěm Svatého otce. Forma se změnila i proto, že se změnil životní styl mladých lidí ponořených do světa sociálních sítí. Ale podstata je vždy stejná: umět se setkat s Kristem a umět ho následovat. Zkrátka možnost zažít zlomový okamžik ve svém životě.

V roce 1995 v Loretu a pak v roce 1997 v Paříži jsem pocítil povolání a následoval Pána na kněžské cestě, nad kterou jsem zpočátku ani neuvažoval: SDM mi daly příležitost zamyslet se nad tím, co ode mě Pán žádá, nejen to, co jsem v životě chtěl.

Letošní motto bylo převzato z Lukášova evangelia po zvěstování, kdy anděl sdělil Marii, že její sestřenice Alžběta, „o které všichni říkali, že je neplodná“, počala syna. Potom „Marie vstala a rychle spěchala“. Skupina mladých z farnosti Nanebevzetí Panny Marie z Valmezu spolu s mladými z farnosti Svatého Jakuba z Brna vyrazila 27. července a vrátila se 9. srpna: ve skutečnosti to byla také pravá mariánská pout', včetně dnů před Lisabonem a po něm...

Přiletěli jsme do Madridu, kde jsme strávili čtyři dny, v nichž jsme mohli vidět nejenom stadion Bernabeo, katedrálu Al Modena, ale mohli jsme navštívit i hrob Carmen Hernadez, spoluniciátorky Neokatechumenátní cesty a Postcresimy, jejíž proces blahořečení probíhá. Také různé farnosti, kde jsme mohli zakusit přijetí bratřími a slavit různé liturgie s katechezemi připravenými našimi katechisty Wolfgangem a Betty Preis, kteří nás připravovali na setkání s Ježíšem Kristem v osobě Svatého otce Františka. Z Madridu jsme se přesunuli autobusem do Lisabonu a cestou jsme se zastavili na hranicích s Portugalskem v klášteře klauzurovaných sester františkánek, které nám daly úžasné svědectví o lásce Boha k člověku. Hned na druhý den jsme putovali do mariánského místa Fatimy. Tam jsme slavili mezinárodní mši svatou, na které byli přítomni i naši otcové biskupové Josef Nužík a Antonín Basler a jiní biskupové z Čech a Slovenska.

Čekaly nás pak dni přípravy v Lisabonu. Navštívili jsme české národní centrum, kde jsme se účastnili přednášek, katechezí a mše svaté s našimi otci biskupy a ostatními mladými z české výpravy. V těchto dnech jsme měli i milost sloužit eucharistii

přímo v kostele, kde je místo narození svatého Antonína Padovánského, neboli jak říkají Portugalci „Lisabonského“... Nechyběly různé nečekané zážitky jako zpěvy na ulici a v metru a tančení a oslava Boha i spolu s bratry ze Slovenska a samozřejmě různé výlety do centra města a k moři, či například oceanárium. V pátek 4. srpna jsme se zúčastnili prvního masového setkání mladých s papežem, a to na křížové cestě. Do parku v centru města, kde měla probíhat, proudily celé odpoledne davy lidí. Křížová cesta byla zaměřena na problémy současné mladé generace (osamělost, závislosti, pěstování image...), každé zastavení bylo s jedním z nich spojeno. Texty zaznívaly v různých světových jazycích a byly proloženy svědectvími souvisejícími s daným problémem.

V sobotu se 1,5 milionu poutníků přesunulo do parku Campo da Graca, kde se konal závěrečný program – sobotní vigilie s papežem Františkem a v neděli po přespání pod širým nebem ve spacáku přišel čas na závěrečnou mši.

Papež František při sobotní vigilii řekl mladým tato slova:

„Ale v životě, abyste něčeho dosáhli, musíte na cestě trénovat. Někdy se nám nechce, nemáme chuť se snažit, podvádíme při zkouškách, protože se nám nechce učit, a nedaří se nám. Nevím, jestli někteří z vás mají rádi fotbal. Já ho mám rád. Co se skrývá za gólem? Hodně tréninku. Co je za úspěchem? Spousta tréninku. A v životě nemůžete vždycky dělat to, co chcete, ale to, k čemu nás vede povolání, které máme v sobě – každý má své povolání. Takže kráčet, když upadnu, vstát nebo mi někdo pomůže vstát; nezůstat na zemi; a trénovat, cvičit se na cestě. A to všechno je možné nikoli proto, že bychom absolvovali kurzy o cestě životem – neexistuje žádný kurz, který by nás naučil, jak kráčet životem, učíme se to od rodičů, prarodičů, od přátel, držíme se navzájem za ruce. V životě se učíte, a to je trénink na cestě.“

Po noci probdělé v parku nás čekal poslední den setkání s papežem. Budíček byl více než netypický. Chvilu před šestou to totiž začal rozjíždět DJ, o kterém byste na první pohled neřekli, že by to mohl být kněz. Já i většina lidí jsme touto skutečností byli více než udiveni. Papež František na závěrečné mši svaté řekl v kontextu Evangelia o Ježíšově proměnění na hoře Tábor mladým tato slova povzbuzení: je důležité, abyste zážili láskou Kristovou, abyste poslouchali Krista a abyste se nebáli.

Toto jsou závěrečná slova Svatého otce Františka:

„Vám, mladí lidé, kteří jste prožili tuto radost (málem jsem řekl tuto slávu – ale toto naše setkání bylo také druhem slávy), Vám, kteří máte velké sny, ale často vám je zastírá strach, že se neuskuteční; vám, kteří si někdy myslíte, že neobstojíte, a někdy se vás zmocňuje pesimismus; vám, mladí lidé, kteří jste v této době pokoušeni malomyslností, tím, že snad sami sebe hodnotíte jako neúspěšné, nebo tím, že se snažíte skrýt svou bolest tím, že ji maskujete úsměvem; vám, mladí lidé, kteří chcete změnit svět – a je dobře, že ho chcete změnit a chcete bojovat za spravedlnost a mír; vám, mladí lidé, kteří do života vkládáte úsilí a fantazii, ale cítíte, že to nestačí; vám, mladí lidé, které církve a svět potřebují, jako země potřebuje déšť; vám, mladí lidé, kteří jste přítomností a budoucností; ano, právě vám, mladí lidé, dnes (Ježíš) říká „Nebojte se!“, „Nebojte se!“.

V krátké chvilce ticha, ať si každý sám v sobě, ve svém srdci, tato slova zopakuje: „Nebojte se!“.

Drazí mladí lidé, rád bych se každému z vás podíval do očí a řekl vám: Nebojte se! Nebojte se! Řeknu vám ale něco mnohem krásnějšího. Už nikoli já, ale sám Ježíš na vás nyní hledí, pohlíží

na vás. Zná vás, zná srdce každého z vás, zná život každého z vás, zná radosti, smutek, úspěchy a selhání, zná vaše srdce. A dnes vám v Lisabonu, o těchto Světových dnech mládeže říká: Nebojte se, nebojte se, dodejte si odvahy, nebojte se.“

Po setkání s papežem nás čekalo ještě jedno setkání v pondělí 7. srpna. Začnu asi takhle:

Assisi, květen 1221

Oči svatého Antonína se zaměřily na Františka. Kapitula z roku 1221 nazvaná „rohožková“ – jak nám to oznámil bratr Giordano da Giano ve své kronice napsané v roce 1261 – shromáždila v Assisi stovky a stovky mnichů ze všech částí Itálie. Mezi nimi byl Antonín, portugalský kněz narozený v Lisabonu, který odešel od augustiniánů, aby se připojil k bratřím, kteří následovali chudého muže z Assisi. Po příplutí v Messině, po ztroskotání lodi, která ho měla dopravit z Maroka zpět do Portugalska, Antonín s nesmírnou radostí přivítal neočekávaný dar božské prozřetelnosti: účastnit se velkého shromáždění bratří a nakonec vidět slavného Františka z Assisi a naslouchat mu! Na volném prostranství vedle Porziuncoly tábořilo na svých rohožích (odtud název kapituly) několik mnichů, které jsme dosud neviděli, tři tisíce podle Fra Giordana, pět tisíc podle jiných zdrojů. Téma, které František zvolil pro tuto kapitulu, která poznamenala historii řádu, bylo „Požehnan buď Pán, můj Bůh, který cvičí mé ruce k válce!“ (Ž 144). Il poverello – chudák boží, nabádal své bratry, ale také kázal lidem a duchovenstvu, které přišlo, aby bylo svědkem takové podívané. Ve sbírce „Fioretti“ (Květiny) čteme: „František v zápalu ducha předkládá slovo Boží a káže jim mocným hlasem, co ho Duch svatý přiměl mluvit“.

Po několika dnech exercicií, mezi katechezí a slavnostními eucharistickými oslavami, se František, nyní starý a nemocný, zeptal prostřednictvím bratra Eliáše pověřeného prováděním díla, zda je k dispozici nějaký mnich na misii do Německa, obtížné země, kde byla až do té chvíle přítomnost františkánů malá. Tak bratr Eliáš: „Ti, kteří by tam chtěli jít, inspirováni horlivostí Boha a duší, vstanou a jdou tudy.“ V tu chvíli – „zapálení touhou po mučednictví“ – se asi devadesát mnichů nabídlo jako dobrovolníci, „vyskočilo“ a postavilo se stranou, aby čekalo na rozhodnutí svých představených. Antonín ohromeně sledoval podívanou a na konci setkání také nabídl, že je připraven odjet do regionu Romagna, ve střední Itálii, kde je potřeba kněze.

Lisabon, srpen 2023

O 800 let později se podobná podívaná odehrála znovu v zemi svatého Antonína, na konci Světového dne mládeže v Lisabonu 2023 dne 7. srpna. Na závěr setkání mladých lidí (100 tisíc podle údajů místní policie) ze 114 zemí po vyslechnutí kázání a výzvy k obrácení veřejně vyjádřilo 3500 mladých lidí svou ochotu obětovat svůj život Bohu. A my jsme toho byli svědky. I z naší skupiny se postavilo do kláštera jedno děvče. Čas ukáže a dá-li Pán a bude to její cesta, tak Bůh dovrší toto povolání a vydá se na cestu zasvěceného života. I toto je jedno ovoce SDM v Lisabonu tak jako pro někoho cesta do manželství. Podobně jako František z Assisi i další František promluvil k mladým lidem a vyzval je, aby se nebáli přijmout Boží lásku a obětovat svůj život tím, že se zřeknou světa, z lásky ke Kristu. Mladí lidé reagovali s nadšením: 2000 mladých chlapců vystoupilo na velké jeviště, aby přijali zvláštní požehnání od patriarchy poté, co veřejně vyjádřili přání dát svůj život Kristu tím, že vykročí na konkrétní cestu, a budou rozlišovat, zda je Bůh volá do kněžství. Krátce poté učinilo totéž 1500 dívek, když si dobrovolně stoupily, aby

následovali ženicha, Ježíše Krista, který je „nejkrásnějším ze synů člověka“, jak je uvedeno v žalmu 45 zpívaném několikrát během setkání.

Během SDM mladí zpívali a modlili se na náměstích a ulicích. Při modlitbě a zpěvu žalmů nebo ve dvojicích při zvěstování Boží lásky počínaje osobní zkušeností se setkali s Ježíšem Kristem ve svém životě.

„Doufám, že Bůh povolá mnoho mladých lidí,“ řekl Kiko na začátku setkání, protože „každý okamžik obnovy církve prochází obnovou duchovenstva“. Z tohoto důvodu „potřebujeme nový typ kněží, kteří jsou svatí, pokorní a misionáři“, a apoštoly „mužů a žen“, aby zachránili tuto generaci hlásáním evangelia a voláním vzdálených k obrácení. K tomu je však nutné naslouchat ohlašování, které se dotýká srdce a zve vás ke změně svého života a objevení svého povolání. Jako se to stalo Augustinovi po poslechu kázání svatého Ambrože. Z tohoto důvodu je Kiko přesvědčen o slovech svatého Pavla, že „Bohu se zalíbilo spasit věřící bláznovstvím ohlašování“ (1 Kor 1,21) a tady jde o zvěstování kerygmatu: o ohlašování, které se naplňuje a uskutečňuje v těch, který mu naslouchají a bez výhrad ho přijímají ve svém srdci. Po poslechu pasáže převzaté ze Skutků apoštolů, příběhu o Letnicích, Kiko ohlašoval kerygma a vyzval přítomné, aby „poslouchali“ a „přijali“ dobrou zvěst jako Marie, která řekla „ano“ na pozdrav archanděla. Bůh volá všechny ke společenství, ale „člověk, který žije v hříchu, je sám. A samota je peklo! Zatímco komunita je Církev. To je důvod, proč vytváříme křesťanská společenství, kde mnozí jsou jedno.“ „Toto – prohlásil Kiko – je zázrak, který volá svět k víře. Zázrak lásky, který prolomí zeď rozdělení a sobectví. „Tak láska a jednota prvních křesťanských komunit obrátila Římskou říši.“

Jak je ale možné přejít od lidské lásky – sobecké a sebestředné – k formě božské lásky? Přijetím úplné a svobodné lásky Boha, který miluje člověka do té míry, že chce být s každým z nás jedno. Úplná láska projevená Kristem, který za nás na kříži nabízí svůj život, ne když jsme byli dobří, ale když jsme byli hříšníci a daleko od Něho, ale abychom to dokázali, musíme tuto lásku přijmout, protože Bůh nemůže omezit svobodu člověka. Je tedy nutné svobodně přijímat svobodnou Boží lásku, nechat ji vstoupit do vašeho života, opustit hřích a nechat Boha konat jeho dílo: stát se jedním s vámi prostřednictvím působení Duha svatého. Jen tak můžeme přenechat kormidlo Bohu, zřít se svých plánů a odevzdat se do vůle Boží. Jen tak je možné nabídnout svůj život druhým, vylézt s Kristem na kříž, jít dál na misie, vstoupit do semináře nebo do kláštera v ústraní. Protože pravá svoboda křesťana je milovat v rozměru kříže, je to v Kristu ukřižovaném, a to může dělat jenom ten, kdo dává svůj život za bezbožné.

Smysl tohoto setkání a jeho plody nelze pochopit v jejich pravém významu bez Cesty víry, která tyto mladé připravila: není to emoce okamžiku, ale Boží působení, které působí v jejich srdcích skrze vážný a dlouhý itinerář křesťanské iniciace trvající roky a prožívaný v jejich společenstvích ve farnostech.

Nakonec to už byl jenom jeden den u moře, který nám dopřála Boží prozřetelnost a následoval ve středu 9. srpna odlet domů. Byl jsem více než spokojený, ohromený, když jsem viděl, jak se Bůh o všechno postaral. Nejkrásnější bylo společenství mezi námi. Cítil jsem se privilegovaný jako kněz a průvodce doprovázet tyto mladé... Myslím, že jsou to zlaté děti... dnes takových není mnoho! I oni se cítí trochu jako bílé mušky. Velmi mě zasáhla skutečnost, že na zpáteční cestě, když jsme požádali o jejich ozvěny na tuto pouť, mnozí řekli, že je zarazila skutečnost, že v Lisabonu bylo mnoho lidí jako oni, kteří se shromáždili ze

stejného důvodu. „Ale tady u nás doma jsem už skoro jediný, kdo navštěvuje kostel na naší střední škole... na univerzitě jsme dva nebo tři, kteří chodíme v neděli na mši... cítíme se trochu marginalizováni!“ Pokud tento dojem měli mladí lidé, kteří žijí ve Valmezu či v Brně, kde je farnost ještě živá, zamysleme se nad tím, jak se cítili ostatní, pocházející z téměř zcela odkřesťanštěných zemí, když viděli obrovskou masu poutníků v Lisabonu... Cítil se součástí tak velkého počtu věřících lidí: zde je jedna ze skutečných přidaných hodnot SDM!

Vděční Bohu za papeže a za SDM

o. Slavo a mladí z Valmezu

A toto jsou svědectví některých našich mladých:

Z Lisabonu si vezu hromadu zážitků, zkušeností a určitě i pár nových přátelství. Já osobně jsem se do Lisabonu moc těšila i přes všechny těžkosti, které jsem měsíce před tím prožívala. Odletěli jsme a prvních pár dnů pouti jsme si užívali krásy Madridu. Než jsme dorazili do Lisabonu, tak jsme měli možnost navštívit jeden klášter na hranicích Španělska a Portugalska. Sestry nám zde povídaly svoje zkušenosti a nám mohla zůstat jen ústa otevřená. Naplnění duchem jsme pak dorazili do cíle naší cesty. Po fyzické stránce bylo všechno docela náročné. Hodně jsme se nachodili, spali jsme na zemi a pro nás Čechy portugalské horko nebylo nic příjemného. I přesto všechno jsme ale setkání s papežem Františkem zvládli, a dokonce jsme ho v rychlosti někteří zahlédli ze vzdálenosti několika metrů. Moc dobře si pamatuji jeho slova „Nebojte se“; a to, že by si to přál každému z nás říct do očí. Mladý člověk to v dnešní době má velice těžké, sama jsem si to zažila a zažívám. Proto mi tato slova dodala odvahy, že nemám mít strach jít proti dnešnímu světu, ale abych všechno svěřila do Božích rukou, protože on je ten jediný, který mě může zachránit. Celé setkání jsme ještě dovršili s Kikem Argüellem, který je iniciátor Neokatechumenátní Cesty. Zde jsme radostně tančili, modlili se a chválili Boha za jeho lásku. Zažili jsme tu silné momenty a já nebyla výjimkou, ve které to vzbudilo silné emoce. Byla zde možnost pro mladé se postavit, pokud někdo cítil povolání do kláštera nebo do semináře. Od nás z Česka se postavil jeden kluk a jedna dívka. V tu chvíli jsem ucítila přítomnost Ježíše Krista, který těmto mladým dodal síly, aby odevzdali svůj život jenom jemu. Po dnu odpočinku u moře jsme se pak zdraví vrátili domů. Celé toto setkání mě poučilo, že se můj život nezmění ze dne na den, když uvidím papeže, ale že se něco změní, když já sama budu mít touhu něco změnit. Naučila jsem se vidět Krista v těch druhých a zkoušet je přijímat takové, jací jsou. Doufám, že budu mít možnost celosvětové setkání ještě někdy zažít, protože to byla moc krásná zkušenost a přejí to všem ostatním.

Ester

Na přelomu července a srpna se do Portugalska sjeli mladí křesťané z celého světa, aby se setkali s papežem a užili si doprovodný program. Také z naší farnosti se vydala skupina poutníků, aby se akce zúčastnili. Po klidném letu s turbulentním přistáním jsme ještě pár dní pobýli v Madridu, kde jsme se zaměřili na příběh Carmen Hernandez, spoluiniciátorky Neokatechumenátní Cesty. A pak jsme už nasedli do autobusu a vyjeli směr Lisabon. Tam jsme několikrát navštívili český program v českém centru, slavili mši v rodném jazyce společně s dalšími 3000 krajany, ale v nabitém časovém rozvrhu jsme si stihli odskočit i na malou pouť do Fatimy. Také jsme obdivovali krásy Lisabonu, ať už půvabné historické centrum, sochu Ježíše Krista shlížejícího z vrcholu kopce na celé město nebo lisabonskou

katedrálu. A po celém týdnu akcí přišel vrchol celé pouti, vigilie a mše se samotným papežem. Sice jsme celý den stáli ve čtyřicetistupňovém vedru na přímém slunci a spali v prachu s dalším milionem a půl spolunocležníků, ale za ten zážitek to všechno stálo. Po skončení setkání jsme ještě byli na dalším setkání, a to s Kikem, iniciátorem Neokatechumenátu. Z obou setkání jsme si odnesli slovo od Pána a někteří z nás se dokonce rozhodli pro řeholní a kněžskou cestu. Nakonec jsme si ještě užili jeden den na pláži u oceánu, a pak odlétli s přestupem v Madridu zpátky domů. Věřím, že na tyto dva úžasné týdny budeme ještě dlouho vzpomínat a že se ještě s papežem na nějakém dalším setkání uvidíme.

Tobiáš

Světové dny mládeže pro mě byly zcela novou a nezapomenutelnou zkušeností. První týden v Madridu byl náš program velmi naplněný, a to jak turisticky, tak duchovně. Bylo pro mě ale opravdu těžké soustředit se na všechny katecheze a slovo, které jsme dostali. Před odjezdem do Lisabonu jsme odevzdávali telefony a byly tak odkázáni jen sami na sebe v přítomném okamžiku. Popravdě řečeno se mi toto rozhodnutí úplně nelíbilo, ale jak se ukázalo později, bylo to to nejlepší, co jsem mohla udělat, abych pouť prožila co nejlépe. Z poutě mám mnoho zážitků, ale vypíchnu jen to nejdůležitější. Večer před setkáním s papežem Františkem jsem prožila osobní setkání s Bohem. Za poslední dobu se toho v mém životě odehrávalo docela dost a v Lisabonu přišla chvíle, kdy jsem potřebovala vše světit Bohu. V ten večer jsem Bohu řekla, že mám strach a bojím se, co bude dál a jak to bude. Následující den měl papež František homilii, u které řekl slova: „Neboj se!“ V ten moment jsem v sobě pocítila ohromný klid. Došlo mi, že Bůh je tam opravdu se mnou a sedí vedle mě a říká to mně osobně. Toto slovo ve mně nechalo i myšlenku, že i když se zdá, že ta cesta, kterou právě procházím, má spoustu překážek, Bůh je stále se mnou a dělá vše pro to, abych to zvládla. Poslední věc, co mě oslovila, bylo setkání se iniciátorem Neokatechumenátní Cesty, Kikem. Vždy když jsem v kostele nebo ve společenství slyšela něco o tom, že mě Bůh miluje, jednoduše jsem si vždycky řekla, že to tak není. Kiko na setkání zmínil, že Bůh každého z nás miluje, a proto poslal na zem svého syna Ježíše Krista, aby zemřel za naše hříchy. V tu chvíli mi to slovo začalo dávat smysl, i v kombinaci s tím, co jsem si na pouti prožila. Znamená to pro mě, že i když nerozumím některým věcem ve svém životě, nebo ne vždy přijímám samu sebe takovou, jaká jsem, na lásku Boha ke mně se nic nemění. Byl, je a bude tu vždy pro mě a v každé těžkosti se o mě postará. Jsem opravdu vděčná za tuto pouť.

Lucie

V Lisabonu jsem prožil úžasný čas, zažil spoustu zážitků, poznal mnoho lidí, ale taktéž dostal mnoho darů od Boha. Celou tu dobu, kdy jsem si dělal, co chtěl, prospával mše a na přednáškách nedával pozor, mi každý den dával minimálně jednu myšlenku, nad kterou jsem se mohl zamýšlet. Nebo nápad, něco, co bych mohl udělat či změnit ve svém životě. Přesto, že jsem před ním utíkal, vždy si mě našel.

Matouš

Zúčastnil jsem se Světového setkání mladých s papežem Františkem a setkání s Kikem Argüellem. Ze začátku jsem se na pouť do Lisabonu těšil, hlavně kvůli setkání s Kikem a poznání jiné země. Čím víc se blížil odlet, tím víc jsem se bál, kde budeme spát, co budeme jíst atd. První 4 dny jsme strávili v Madridu,

kde jsme šli do semináře, na hrob Carmen Hernandez nebo na prohlídky místních kostelů. Cestou ze Španělska do Lisabonu jsme navštívili klášter, kde nám pár řeholních sester řeklo svoje osobní svědectví, jak se do kláštera dostaly. První dny v Lisabonu jsme byli na diecézních dnech, kde jsme poslouchali katecheze, slavili mši svatou a připravovali se na přílet papeže Františka. Po jeho příletu jsme šli na křížovou cestu v hlavním parku Lisabonu. Další den jsme jeli metrem na hlavní místo setkání, kde jsme museli projít několikakilometrovou řadou lidí. Po příchodu do našeho sektoru jsme měli adoraci a potom jsme strávili noc na louce čekáním na ranní mši svatou. Papež při mši zdůraznil důležitost mladých lidí pro budoucnost církve a světa. Vyzval nás, abychom se aktivně zapojili do společnosti a přinesli světu naději a lásku. Papež nás také povzbudil, abychom se nevzdávali svých snů a nechali se vést vírou. Několikrát zopakoval, abychom se nebáli a postavili se proti nespravedlnosti ve prospěch druhých lidí. Další den jsme se setkali s Kikem Argüellem, kde povzbudil mladé k povolání do kněžství, do kláštera a na misie. Na pouti se mi líbilo a jsem rád, že jsem v Lisabonu mohl být.

Prokop

Na cestě z Madridu do Lisabonu jsme navštívili klášter s řeholnicemi sestrami. Poslouchali jsme jejich svědectví, a já jsem si uvědomila, že jsem nikdy neviděla nikoho tak opravdově šťastného, jako byly ony, i když celý život tráví v klášteře „za mřížemi“. Před odjezdem jsme si losovali lístečky s biblickými úryvky. Já jsem si vytáhla slovo, že když budu věřit Bohu, tak i když mi svět bude říkat, že jsem nešťastník, tak budu šťastná. Na samotném setkání s papežem mě oslovilo, když při nedělní mši nabádal k tomu, abychom se dívali na ostatní lidi shora jenom tehdy, když jim chceme podat pomocnou ruku. Také několikrát připomenul, abychom se nebáli a věřili Pánu.

Rozálie

Charita Valašské Meziříčí

Výroční zpráva 2022

Vydali jsme Výroční zprávu Charity Valašské Meziříčí, ve které se ohlížíme za uplynulým rokem 2022.

Spolu s vámi jsme oslavili 30 let od založení Charity Valašské Meziříčí. Minulý rok byl ale také rokem, ve kterém vypukla válka na Ukrajině. Do života nás všech se promítla ekonomická a společenská situace v naší republice i ve světě. Přes všechny tyto události jsme tady stále byli pro ty nejzranitelnější. Pro ty, kteří si sami neporadí se svým trápením. Pro ty, kteří potřebují pomocnou ruku, aby díky ní mohli život prožít. Byli jsme tady ale také pro ty, kterým se během jednoho únorového dne změnil život.

Po celý rok jsme všem potřebným pomáhali prostřednictvím našich služeb s podporou veřejných institucí, měst a obcí, nadací, firem a organizací, školských zařízení, obchodních řetězců, individuálních dárců, dobrovolníků, farností a s podporou všech, kteří charitní dílo provázeli svými modlitbami.

Zalistovat Výroční zprávou 2022 můžete na webových stránkách Charity Valašské Meziříčí

www.valmez.charita.cz/ke-stazeni

Děkujeme, že společně můžeme dávat lidem naději a vracet lásku světu.

SBÍRKA POTRAVIN A DROGERIE

ve vaší farnosti

24/9 - 1/10 2023

LIDÉ V KRIZOVÉ ŽIVOTNÍ SITUACI NEJVÍCE POTŘEBUJÍ:

- masové a zeleninové konzervy, paštiky
- instantní jídla a polévky
- mouka, luštěniny, cukr, olej
- trvanlivé mléko, marmelády
- dětská výživa, Sunar, krupice, kaše
- dětské pleny, vlhčené ubrousky, toaletní papír, prostředky na nádobí

www.valmez.charita.cz

DĚKUJEME

Charita
Valašské Meziříčí

Nizkoprahové zařízení pro děti a mládež

hledá

sociálního pracovníka

pro práci v klubu Zastávka

Předpokládaný termín nástupu: listopad 2023

Místo výkonu práce: Valašské Meziříčí

Obsah přihlášky: strukturovaný životopis, motivační dopis

Bližší informace podá Bc. Aneta Vičanová, tel. 734 435 314,

email: aneta.vicanova@valmez.charita.cz

Písemné nabídky zasílejte personalistce pí. Romaně Kladivové,

tel. 735 700 980, email: romana.kladivova@valmez.charita.cz,

případně na adresu: Charita Valašské Meziříčí, Kpt. Zavadila 1345,

757 01 Valašské Meziříčí.

Charita
Valašské Meziříčí

SBÍRKA KOMPENZAČNÍCH POMŮCEK

ve vaší farnosti

24/9 - 1/10 2023

- hole
- berle
- chodítka
- vozíky

Prosíme o darování věcí, které jsou čisté a ještě použitelné.

Tato sbírka je konána ve spolupráci s Českým rozhlasem a Arcidiecézní charitou Olomouc, která zajistí dopravu pomůcek na Ukrajinu.

www.valmez.charita.cz

DĚKUJEME

**Charita
Valašské Meziříčí**

HRANICE V MEZILIDSKÝCH VZTAZÍCH

čtvrtek 5. října 2023 | 17:00 hodin
Kostel Nanebevzetí Panny Marie
ve Valašském Meziříčí

Hranice jsou součástí každého vztahu. Jak na ně nahlížet a jak je moudře nastavovat? Na tyto i další otázky dá odpověď ve své přednášce teoložka a psycholožka Kateřina Lachmanová

Po přednášce bude následovat autogramiáda knih a Večer chval s přímluvnou modlitbou.

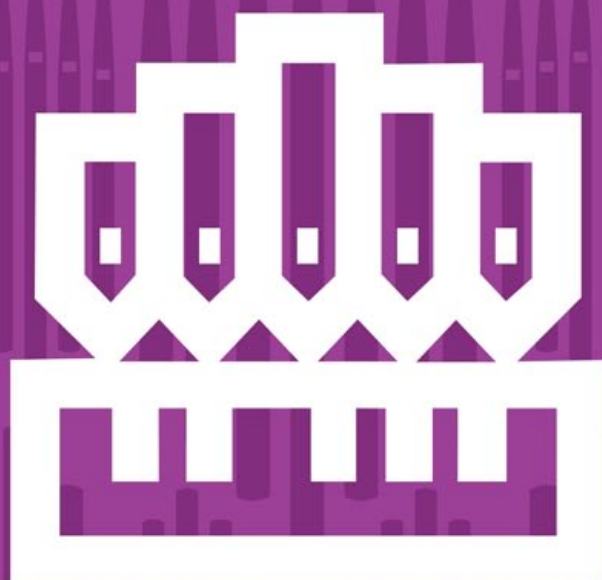

amikavalmez

amika.valmez

www.amikavalmez.cz

PODZIMNÍ VARHANY

Mezinárodní festival varhanní hudby

Emmanuel Arakelian /Fr/

26.9.2023 | 18:00 | kostel Nanebevzetí Panny Marie Valašské Meziříčí | vstupné dobrovolné

Bohumír Kratochvíl /Cz/

10.10.2023 | 18:00 | kostel Nanebevzetí Panny Marie Valašské Meziříčí | vstupné dobrovolné

Improvizační Masterclass s Bohumírem Kratochvílem

11.10.2023 | 9:00 | kostel Nanebevzetí Panny Marie Valašské Meziříčí

Lukas Euler (varhany) /De/

Hannah Elisabeth Meyer (zpěv) /De/

24.10.2023 | 18:00 | kostel Nanebevzetí Panny Marie Valašské Meziříčí | vstupné dobrovolné

Pavel Svoboda (varhany) /Cz/

Iva Svobodová (housle) /Cz/

5.11.2023 | 15:00 | kostel svaté Zdislavy Prostřední Bečva | vstupné dobrovolné

všechny koncerty jsou doprovázeny projekcí na plátno

Petice na podporu manželství

Čeští a moravští biskupové se připojili ke společnému prohlášení církví ohledně manželství jako svazku muže a ženy (uvedeno v minulém mimořádném čísle Života farností 7/2023).

K prohlášení se může každý připojit svým podpisem prostřednictvím této petice:

www.petice.com/petice_pr_manelstvi_mue_a_eny

„Tato petice nemíří proti jiným skupinám lidí. Pouze žádáme, aby slovo „manželství“ nebylo tunelováno a zůstalo označením vztahu muže a ženy, jak tomu je v Bibli i v tradici našeho státu. Manželství považujeme za jedinečný základ společnosti a nejlepší místo pro rození a výchovu dětí – naší budoucí společnosti. Proto žádám poslance o přijetí poslaneckého návrhu na doplnění ústavního zákona o rodině slovy „a manželství jako svazek muže a ženy,“ říká text petice.

Zdroj: apha.cz

Děkanátní centrum pro rodinu má ve svém majetku pivní sety, které byly za sponzorského příspěvku pořízeny pro farní kavárničku.

Bylo pořízeno sedm sestav, nyní jsou ve sklepě fary pouze čtyři sestavy.

Tři sestavy si zřejmě někdo vypůjčil a zapomněl je vrátit.

Poznaj se velmi lehce, zespu je totiž na stolech i na lavicích velký červený nápis CPR.

Tímto žádáme o jejich urychlené navrácení na faru ve Valašském Meziříčí.

Není problém (po domluvě) kdykoliv pivní sety zapůjčit na jakoukoliv akci – třeba rodinné setkání na zahradě apod.

Je třeba se ale vždy domluvit, aby v tom nebyly zmatky.

Pokud se uvedené sety nenavrátní, budeme muset na ty, co ještě zůstaly na faře, dát řetěz a zámek, a to by byla škoda.

*Za CPR Evžen a Renata Hlavicovi
(kontakty na www.valmez.dcp.cz)*

Koncert skupiny Učedníci

Farnost Drahotuše vás srdečně zve na koncert skupiny Učedníci, který se uskuteční v neděli 8. října 2023 v 15 hodin v kostele sv. Vavřince v Drahotuších.

Zazní průřez tvorby Josefa Hrubého ze starších nahrávek „Josef Egyptský“, „Vzpomínky na Františka“, „Mojžíš“, „Racek“, „Obrazy o nebi“, „Bílá růže“, až po současnost.

Učedníci jsou pro mnohé legendou a hrají pro oslavu Boha a radost všem lidem dobré vůle. Mnoho jejich písní se využívá při bohoslužbách doprovázených rytmickou hudbou.

Tomáš Voldán

Finanční příspěvky do nedělních sbírek je možné také zaslat na účet farnosti 1388012853/2700.

100 Kč

200 Kč

500 Kč

jiná částka

Slavnost biřmování 9. září 2023 (foto Josef Knápek)

Biřmování ve Valašském Meziříčí 9. září 2023 (foto Josef Knápek)

Život farností číslo 8, ročník XXX

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, Tisk: Lupress s.r.o., Frýdlant nad Ostravicí.

redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Evžen Hlavica, grafická úprava a realizace: Evžen Hlavica, Radek Zavičák, jazyková korektura: Mgr. Alžběta Dřímlová.

Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf@farnost-valmez.cz anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází o 25. neděli v mezidobí, 24. září 2023. Uzávěrka příštího čísla je 12. října 2023.

<http://farnost-valmez.cz/>